

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki A. A.

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda ayazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığımı , kendi avukatım Av. Fatma Elif UZUNPINAR- 26605 Huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekte, müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu;

SORULDU : Antalya'dan Mavi Marmara Gemisi ile Gazze'ye insani yardım götürmek için 27.05.2010 tarihinde hareket ettik. Kıbrıs açıklarında diğer yük gemilerini beklemek için 30.05.2010 tarihine kadar burada kaldık. Diğer gemilerinde gelmesiyle birlikte öğleden sonra ikindiye doğru Gazze'ye gitmek için 6 gemiden oluşan İnsani Yardım Filosu olarak hareket ettik. gece İsrail savaş gemileri tarafından izlenmeye alındık. Bu takip ve taciz sabaha kadar sürdü. Gece boyunca sık sık filoda bulunan yardım gemileri arasından İsrail savaş gemilerinin ışıklarını görüyordum. Sabaha doğru 04:30 civarında iken İsrail botları ve helikopterlerinin gemimize doğru yaklaştığını bazı arkadaşlar bağırarak ikaz etti. bu sırada botlardan gemimize ateş edilmeye, bombalar atılmaya başlandı ve gemimiz bunların tesiri ile sarsılmaya başladı. Ben bu saldırı sırasında 2.kat arka güvertede idim. İsrail botlarının gemimize saldırısını net olarak gördüm, helikopterlerin de sesini duydum. Botlar ikiye ayrılarak gemimizin sağına ve soluna ses ve gaz bombaları atarak ve ateş ederek yanaştılar.Gemide insani yardım malzemesi dışında hiçbir şey yoktu. Gemi, yolcu eşyaları ve tüm yük Antalya Emniyetinin ve Gümrüğünün kontrolünden geçmiş ve temiz olduğu tasdik edilmişti. Gemide kadın, çocuk, ihtiyarlar, Museviler, ateistler, Hıristiyan ve Müslüman din adamları, çeşitli ülkelerden tanınmış insanlar, parlamenterler, sanatçılar, doktorlar, avukatlar, öğrenciler, mühendisler, basın mensupları, aydınlar ve milletvekilleri vardı. Bu insanların ortak amacı, bir buçuk milyon insanın yaşadığı Gazze'ye insani yardım götürmektir. Ne benim ne de diğer yardım gönüllülerinin başka bir amacı yoktu. İsrail askerlerinin yaptıkları aramada dahi hiçbir silah bulamayışı, gemide yemekhanede aşçının kullandığı bıçak hariç tırnak makası bile bulunamaması bunu açıkça göstermektedir. Saldırı sırasında ben geminin 2. katı arka güverteden ayrıldım.

Burada bulunduğum sırada kaptan köşkü katına sis bombaları ve gaz bombaları atıldığını ve sık şekilde silah sesleri geldiğini duydum ve gördüm. Bu durum 1 saate yakın sürdü. Bu zaman zarfında yukardan ve aşağıdan bizim bulunduğumuz 2. kata yaralıların taşındığına şahit oldum. Bunların bir kısmının şuuru kapalı ve durumları çok ağırdı.

Bunlardan sonra anonslar yapılarak 2 ve 3 nolu salonlara ulaşım oturmamız söylendi. Bu arada beyaz bayrak çekildiğini gördüm, bazı insanlar aletlerini yada beyaz gömleklerini sallıyorlardı; Ama İsrail askerleri tarafından ateş edilmeye devam ediliyordu. Bu silah sesleri uzunca bir zaman devam etti. Ben 3 nolu salona çekilip oturdum, kapıya yakın olmam dolayısı ile silah seslerini duyuyordum. Her taraf kan içindeydi. İnsanlar yaralı idi, ölümler vardı. Acil yardım gerekiyordu. Bu vaziyette 2 saatten fazla oturdum bu zaman zarfında arkadaşlar sürekli yaralanan ve hayatını kaybeden yardım gönüllülerini getirdi. 3 nolu salonun bir tarafı yaralılara tahsis edildi ve çok sınırlı imkanlarla müdahale edilmeye çalışıldı. Sağlık

görevlisi arkadaşlar sürekli yaralılarla ilgileniyorlardı. Fakat İsrail askerlerinin kendilerine tıbbi malzeme vermediklerini hatta Gazze'ye ulaştırmak için gemide bulunan, kendi getirdikleri mahdut malzemeye ulaşmalarına da müsaade etmediklerini söylüyorlardı. Daha sonra İsrail askerleri 3 nolu salonun ön kapısından ve pencerelerden silahlarını üzerimize doğrultarak birer birer çıkmamızı istediler. Sıram gelince ben de ellerim havada kapıdan çıktım. Askerler üzerimi aradılar cep telefonumu cebimden alarak bir başka askerin elindeki çuval gibi torbaya attığını gördüm. Arama bitince ellerimi arkadan kelepçeledikten sonra üst kat güverteye çıkarıp sulu ıslak zemine diz üstü oturtular. Kelepçeler ellerimizi kangren edecek kadar sıkı bağlanmıştı, Bu şekilde oturma öğlenden sonraya kadar sürdü. Bir yanda kafamızı ve beynimiz kavuran güneş, bir yanda sözde yaralıları nakletmek için tepemizde her seferinde yarım saatten uzun bir süre bekletilerek bizi ve yaralıları üşüten hatta donduran, deniz suyunu ve etraftaki cisimleri rüzgarıyla üzerimize fırlatan helikopterler...Sürekli yağmur gibi suyla ıslatıp dayanılması güç helikopter rüzgarıyla kuruttular bizi. Tuvalet ihtiyacımı 5-6 defa söyleyerek, saatler sonra gidebildim. Fakat kelepçelerimi ısrarlarım rağmen çözmediler önden kelepçeli olarak tuvalet ihtiyacımı giderdim.Öğleden sonra bizi tekrar 3 nolu salona getirip yan yana ellerimiz kelepçeli olarak oturtular. Fakat bütün çantalar ve valizler açılmış ve içindekiler etrafa saçılmış, elektronik eşyalar parçalanmış, paralar, kıymetli eşyalar kısacası her şey yağmalanmıştı. Arkadaşlarımızın çamaşır ve malzemeleri gelişi güzel ortaya dökülmüş, tüm eşyalar birbirine karışmış halleydi. Bir müddet sonra hareket ettik, çok yavaş hareket ediyorlardı, akşam 19 sularında limana girdik. Burada gemi motorları durduruldu ve tabi klimalarda sustu. Bundan sonra buram buram terleyerek 01.06.2010 günü saat 04:00 kadar burada oturarak sorgu sırasının gelmesini bekledim. 04:00 civarında beni gemiden alarak çadırlara götürdüler ve sorguladılar. Bana "İsrail'e izinsiz girdiğimi" söylediler, ben de onlara "İsrail'e kendi rızamla gelmediğimi, uluslararası sularda İsrail askerlerinin gemimize saldırıldığını bizi zorla alıp buraya getirdiklerini" söyledim. Gazze'nin İsrail ablukasında olduğunu söylediler. Ben de İsrail in böyle bir ablukaya hakkının olmadığını, ablukanın kadın ve çocuklar başta olmak üzere sivil insanların hayatını felç ettiğini, insanlığa ve insan haklarına aykırı hiçbir uygulamayı kabul etmediğim gibi böyle bir durumu da kabul edemeyeceğimi, İsrail'in bu ablukasını tanımadığımı söyledim ve belgeyi imzalamadım. Bu arada resmimi çektiler, benden parmak izi alınmadı.Bu işlemlerden sonra tekrar üzerimizi arayarak cezaevi aracıyla saat 06:00 gibi cezaevine getirdiler. Bu zaman zarfında bize yemek ve su vermediler, tuvalete göndermediler. Cezaevinde 1 veya 2 saatte bir form doldurma bahanesi ile bizi sürekli rahatsız ettiler.

02.06.2010 günü saat 02:00 de "gidiyorsunuz" diye kaldırdılar ama bizim havaalanına intikalimiz 13:00 buldu bu süre içinde bizi gitti gidiyorsunuz diye sürekli uyutmadan hazır beklettiler.Havaalanında da çirkin muameleler, eziyetler ve darp etmeler devam etti. Sık sık sudan bahanelerle bizden birilerini aralarına alıp tekme tokat dövüyorlar, yüz- göz, kol bacak demeden, özellikle hayati organlara yükleniyorlardı. Nihayet uçağa bindik, uçakta saatlerce bekletildik. İstanbul'a geldiğimizde Adli Tıp Kurumuna sağlık kontrolü ve tahliller için sevk edildik. . Adli Tıp Kurumunda eşyalar içinde bulduğum el çantamdaki diğer telefonumun (bir Iphone diğeri Nokia), güneş gözlüğüm, flash diskim, akbilim, arabamın kumandalı anahtarı, benim ve eşimin vesikalık fotoğrafları ve göz damlamın çantamın içinde olmadığını gördüm. Çantam maalesef boştu. Sorguda aldıkları kemerimi de çıkarken iade etmediler . Olayın benim ve ailemin üzerindeki psikolojik etkileri halen devam etmekte. Ben İsraili görevlilerden bana yapılanlardan dolayı davacı ve şikayetçiyim. Dedi.

Hazır olan vekilden soruldu.: İfadeye aynen katılıyoruz. sorumluların cezalandırılmasını talep ederiz. D edi.Beyanı okundu. Hep birlikte imza altın alındı.
29/06/2010